

Icoană pentru mine

M Horlaci

Icoană pentru mine

Prin geamul casei te-ai uitat
si-n liniștea din vale,
trei lăcrămioare-au supinat
si-au scuturat petale.

Si ochii ți s-au umezit
si inima se zbate,
ca dintr-un somn, ai tresărit
- afară e tot noapte-

Si ulițele sunt pustii
iar porțile închise,
numai în casa ta, făclii
stau necurmat, aprinse.

Si timpul trece, e târziu
Dar tu ești încă trează,
Privesti spre cerul auriu
Iar inima-ți veghează.

Durerea uneori învinge
căci singură ești mamă,
și-o lacrimă se prelinge
ușor, la tine-n palmă.

În casă ți-ai făcut altar
altar de rugăciune,
ai pus si dragostei si har
si lacrimi de tăciune.

Ai așezat si amintiri
țesute-n pocăință,
si cu versete din psaltiri
si fapte de credință-

Tu ai îngenuncheat mereu
pentru copiii si casă,
că poate, Bunul Dumnezeu,
Îi va aduce acasă.

Si ruga ta n-a incetat

ea stăruie-n durere,
tu stai cu suflet întristat
acolo în tăcere.

Si astăzi, iar, îmi amintesc
când înserarea vine,
tu ești măicuță, dar ceresc
icoană pentru mine.

M Horlaci. 18/2/16